

Wie kan een ticket naar Mars betalen?

Mariyam Safi, met dank aan Jan Herthogs

Ik ben geboren en getogen in Kaboel, Afghanistan. Respect voor milieu, klimaat en de aarde is altijd een deel geweest van de opvoeding die ik gekregen heb. De mensen hadden een band met de natuur, zeker zij die op het platteland woonden. Zij waren afhankelijk van de natuur. Hun velden waren de enige rijkdom die ze hadden. Ze behandelden hun velden, bomen en dieren met immens veel liefde. Drinkwater wordt in België als vanzelfsprekend gezien. Daar was drinkwater een gunst van God, mensen gingen zuinig om met iets zo schaars als water. Bovendien werd ik telkens we naar het dorp van mijn grootouders gingen, geconfronteerd met mini 'natuurrampen' zoals overstromingen, stormen en droogte.

Toen we naar België kwamen, dacht ik dat we alle rampen hadden achtergelaten in Afghanistan. Echter, het allereerste 'hot news' dat ik in België vernomen heb, was het nieuws over de tsunami in 2004. Het tsunamilied was een van de eerste liederen die ik in het Nederlands heb moeten zingen. Ik zag dit toen als een bewijs dat natuurrampen een verhaal zijn uit Derdewereldlanden.

Overstromingen, bosbranden, stormen, droogte duiken frequenter op in verschillende hoeken en kieren van de wereld. De eerste slachtoffers van klimaatverandering zijn dan ook Zuidoost-Azië, de Stille Oceaan en kleine eilandstaten. Een steeds sneller stijgende zeespiegel is nu al een feit in deze regio's. Dit vormt vooral een grote dreiging voor eilandstaten. Een voorbeeld daarvan is Kiribati. Kiribati is een eilandrepubliek bestaande uit verschillende kleine eilandjes. Als de klimaatverandering aanhoudt tegen het huidige tempo dan zullen een aantal van die eilandjes tegen het einde van de eeuw weggezonden zijn. De inwoners worden onder andere bedreigd door de stijging van de zeespiegel en de watertemperatuur, uitdroging van zoetwaterbronnen, enzovoort. Geleidelijk aan zal er niets meer overblijven van hun economie, hun huizen en grondgebied zullen wegzinken, vluchten is dan hun enige redding. Maar ook in landen zoals Mexico dwingt verwoestijning mensen om te vluchten. Zelfs in België zijn de gevolgen van klimaatverandering steeds meer zichtbaar en voelbaar. Als we terugkijken naar het jaar 2018 dan zien we de hittegolf, de langdurende zomer en een

opmerkelijk neerslagtekort. Ook bij ons tikt de klok steeds sneller. Over 300 jaar zal ook Vlaanderen verdwijnen onder het water. Wij zijn de eerste generatie die de gevolgen van de opwarming van de aarde kan zien en voelen, maar helaas ook de laatste generatie die de aarde kan redden.

'Klimaatvluchteling' is geen term uit de toekomst.

Over heel de wereld worden mensen door de natuurrampen genoodzaakt om hun nest te verlaten. 'Klimaatvluchteling' is geen term uit de toekomst. Nu al zijn er miljoenen mensen op de vlucht voor overstromingen, hongersnood of voor conflicten die gaan over het resterende vruchtbare land. Volgens internationale verdragen zijn we niet verplicht hen te beschermen, maar wat als het er op een bepaald moment zoveel zijn en ze nergens anders meer naartoe kunnen? Gaan we de andere kant opkijken? Gaan we onze muren en hekken nog hoger maken? De klok tikt genadeloos verder, het is

hoog tijd dat de staten hun verantwoordelijkheid nemen. De overheden moeten nu investeren in de toekomst, een duurzame toekomst. Wij, de burgers, doen op kleine schaal steeds meer ons best om duurzaam te leven, maar de oplossing voor de grote klimaatvraagstukken ligt bij de regeringen.

Mijn ouders hebben de oorlog overleefd, ze hebben de oorlog kunnen ontvluchten, maar zullen mijn kinderen de klimaatverandering overleven wanneer ook België getroffen wordt? Als de wereld in vuur en vlam staat, als het land wegzinkt in de zee, als de vruchtbare grond met de wind mee in de lucht vliegt, waar moeten onze kinderen dan heen vluchten? Juist ja, maar ze zullen zich hoogstwaarschijnlijk geen vlucht naar Mars kunnen permitteren.

***Wij, de burgers, doen op kleine schaal
steeds meer ons best om duurzaam te
leven, maar de oplossing voor de grote
klimaatvraagstukken ligt bij de regeringen.***

Bio

Mariyam Safi is medeoprichter van Students For Climate Belgium.